AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh. Seite 39r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

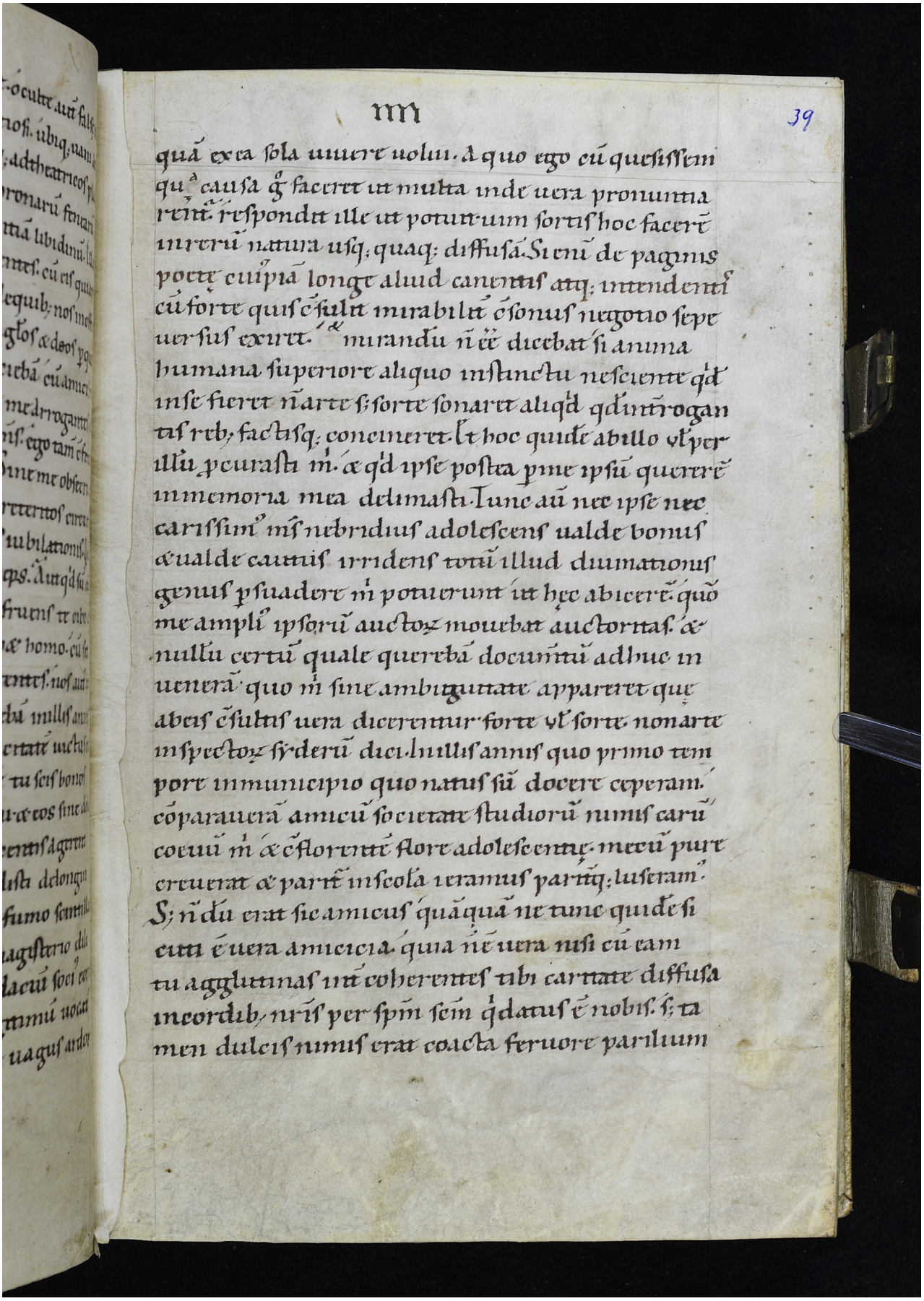

quā ex ea sola uiuere uolui. A quo ego cū quesissem
qua causa ḡ faceret ut multa inde uera pronuntia
rent. respondit ille ut potuit. uim sortis hoc facerē
in rerū natura usq; quaq; diffusā. Si enī de paginis
poetę cuiuspiā longe aliud canentis atq; intendentis
cū forte quis cōsulit mirabilit cōsonus negotio sepe
uersus exiret. & mirandū nō ēē dicebat si anima
humana superiore aliquo instinctu nesciente qd
in se fieret nō arte s; sorte sonaret aliqd qd interrogan
tis reb; factisq; concineret. Et hoc quidē ab illo vl per
illū pcurasti mi. & qd ipse postea pme ipsū quererē
in memoria mea delimasti. Tunc aū nec ipse nec
carissimus ms nebridius adolescens ualde bonus
& ualde cautus irridens totū illud diuinationis
genus psuadere mi potuerunt ut hęc abicerē. quō
me amplius ipsorū auctoꝝ mouebat auctoritas. &
nullū certū quale querebā documētū adhuc in
uenerā quo mi sine ambiguitate appareret quę
ab eis cōsultis uera dicerentur forte vl sorte. non arte
inspectoꝝ syderū dici. In illis annis quo primo tem
pore in municipio quo natus sū docere ceperam.
cōparauerā amicū societate studiorū nimis carū
coeuū mi & cōflorentē flore adolescentię. mecū pure
creuerat & parit in scola ieramus paritq; luseram.
S; nō dū erat sic amicus quāquā ne tunc quidē si
cuti ē uera amicicia. quia nō ē uera nisi cū eam
tu agglutinas int coherentes tibi caritate diffusa
in cordib; nris per spm scm qdatus ē nobis. s; ta
men dulcis nimis erat coacta feruore parilium